

heller ikke noget Dieblit har bestridt, maa anses for at indeholde, hvad man kalder skyldigt Hensyn til det andet Thing. Naar et æret Medlem (Clausen) udtalte, at der ved Forslaget vistnok gjordes det andet Thing en stor Tjeneste, tror jeg at turde vide, efter nu i otte Aar at have været Medlem af det andet Thing, at det er vel stikket til at tage Initiativet til Forandringer i de dets egen Sammenfætning vedrørende Bestemmelser i Valgloven. Jeg føler mig forvisset om, at dette ærede Thing ikke behøver at træde hjælpende til i saa Henseende. Naar jeg altsaa har udtalt mig derhen, at jeg ikke paa Regjeringens Vegne vil støtte et Forslag som dette, er det i fuld Forvisning om, at Landstinget, hvis det havde havt den Mening, at der her burde gives en anden autentisk Fortolkning af Grundloven end den, der forelaa ved Thingets Afgjørelse, vilde have været fuldkommen i Stand til at iværksætte det i saa Henseende Fornødne. Jeg skjønner derfor ikke rettere, end at jeg med god Grund tør gaa ud fra, at det andet Thing ikke billigere et saadant Skridt som det, der her er foreslaaet. Der har ikke forlydt Noget som helst fra det andet Thing om, at det ønskede ved Lov at gjøre nogen Forandring i Valglovens Bestemmelse i § 48. Det ærede Medlem (S. A. Hansen) berørte, hvad jeg forleden Dag havde udtalt med Hensyn til en Spøisteretsdom, nemlig, at jeg da havde sagt til et æret Medlem for Beile, at, da Spøisteret havde fortolket en bestaaende Lov paa en vis Maade, var det selvfølgelig afgjørende her i Landet, indtil den vedkommende Lov blev forandret. Hvis Noget havde gjort en Indsigelse imod denne Sætning, erkjender jeg unegtelig, at det vilde have været yderst ubetneligt; thi det er en given Sag, at Spøisteret ikke giver Love, men fortolker dem. Naar Spøisteret har fortolket en Lov paa en vis Maade, er der selvfølgelig ikke Tale om, at man her vil kunne fremkalde nogen anden Fortolkning af Loven, men for saa vidt man ikke tror, at den Maade at opfatte Loven paa er heldig for Samfundet, er man nødt til at tilveiebringe en Lov med et andet Indhold, som Spøisteret da med samme Sagkundskab og Sikkerhed som tidligere vil kunne fortolke. At dette skulde kunne anvendes her med Hensyn til en Beslutning, som er tagen af det andet Thing paa et ganske andet Omraade, idet man her vil indføre en Fortolkning, der gaar stik imod en af det andet Thing givne Fortolkning af Bestemmelser, der nærmest vedrøre det, kan jeg oprigtigt talt ikke forstaa.

S. A. Hansen: Maa jeg bede om Ordet, skjøndt det rigtignok er fjerde Gang.

Formanden: Hvis Thinget dertil giver sit Samtykke — giver jeg det ærede Medlem Ordet.

S. A. Hansen: Den ærede Minister siger ganske rigtig, at Spøisteret ikke giver Love, men Fortolkninger deraf, men affkurat det Samme er her Tilfældet. Landstinget giver ikke en Lov ved sin Afgjørelse med Hensyn til den Paragraf, hvorefter her er Tale, men det fortolker denne Paragraf i det bestemte givne Tilfælde, der foreligger. Det er altsaa kun en Fortolkning af denne Lovbestemmelse for et vist givet Tilfælde, lige som Spøisteret giver en Fortolkning af de forskellige Landslove i de forskellige Tilfælde, der komme til at foreligge. Jeg er saaledes fuldstændig berettiget til at sammenligne disse to Udtalelser af den ærede Minister og finde en Modsigelse deri. Den ærede Minister synes at gaa ud fra — det var jo rigtignok meget vanskeligt at følge ham, thi han var meget udførlig; han maa finde, at der hører Meget til at forsvare sig, da han var saa udførlig — at en Beslutning her i Thinget bliver gyldig, naar den er tagen. Ja, dersom dette vort Lovforslag var gyldigt, naar det blev vedtaget her, vilde det være en Omstøden, et Overgreb, for at jeg skal benytte et Ord, som den ærede Minister holder saa meget af at bruge, men Sagen gaar jo herfra til Landstinget; dette kan forfaste det, og Regjeringen har jo erklæret paa Forhaand, at den vil forfaste det. Efter den Maade, hvorpaa den ærede Minister stiller sig, er der altsaa ikke Tale om, at man her vil omstøde en af Landstinget tagen Beslutning. Den ærede Minister har en Rigdom af Ord, for at faae ud af mine Udtalelser og af Lovforslaget, at man vil gaae det andet Thing for nær. Jeg maa fuldstændig protestere imod enhver som helst Udtalelse af den ærede Minister, der gaar ud paa den Anskuelse, at Lovforslaget eller jeg ved min Understøttelse af det paa nogen Maade har villet gaae det andet Thing for nær. Jeg antager ogsaa, at Thingets ærede Formand vilde forebygge, at noget Sligt fremkom. Det er uberegtiget af den ærede Minister, naar han stedse kommer tilbage til at ville mene, at det er at gaa det andet Things Ret for nær, naar man vil gaa videre med dette Lovforslag; jeg maa bestemt protestere derimod. Naar den ærede Minister dernæst sagde, at, hvad han fandt var Overgreb, skjøndt det var lovligt, vilde han protestere imod, saa forekommer det mig, at den ærede Minister vovede sig længere og længere ud paa den konstitutionelle Wildbane, hvor han ikke synes at være rigtig hjemme. Han vil protestere imod, hvad der efter hans Mening skulde være et Overgreb herfra, skjøndt det var lovligt. Jeg vil kun sige, at jeg til alle Lidelser skal yde mit Bidrag til at protestere imod ethvert som helst Overgreb af Ministre. Jeg haaber, at det ærede Thing, naar det finder, at der foreligger et Overgreb af den vedkommende Minister, vil give mig Medhold i, at jeg da er imod ham, og jeg haaber, at det ærede Thing allerede ved denne Leilighed fra Begyndelsen af vil